

rådighed for høringer afholdt af Folketinget. Hvad forestiller man sig her? Er det så i givet fald lukkede høringer, og under hvilke vilkår skal efterretningsofficerer så kunne udtale sig? Det er for mig at se et af de centrale spørgsmål i beslutningsforslaget, som vi gerne vil være med til at dyrke videre under udvalgsbehandlingen, men som gør, at vi ikke kan melde positivt ud lige i dag, før vi får nærmere belyst, hvad dette måtte indebære.

Derudover har vi noteret os ministerens bemærkninger og finder det positivt, at der tages skridt i den retning, som ministeren skitserer her. Det er på høje tid, og det er meget, meget nyttigt.

Det Radikale Venstre har jo selv presset på for at søge at tilvejebringe større åbenhed, og vi har også selv efterlyst et, om man vil, hovedeftersyn af Forsvarets Efterretningstjeneste i forbindelse med Frank Grevil-sagen. Så vi er positive over for intentionen i beslutningsforslaget. Vi føler, at der er ting i det, der gør, at vi ikke kan støtte det hundrede procent, som det ligger her. Vi vil gerne arbejde videre med det under udvalgsbehandlingen, men vi kan ikke støtte det på det her grundlag.

**Anden næstformand (Poul Nødgaard):**

Så er det hr. Søren Søndergaard som ordfører.

**Søren Søndergaard (EL):**

Enhedslisten kan også støtte forslaget. Vi mener generelt, at der er for mange ting, som foregår i lukkethed, og hvor der ikke er nogen begrundelse for det, men hvor det nærmest bliver absurd.

Vi husker jo stadig væk sagen om stay behind-grupperne. Der var i mange år blevet stillet spørgsmål om de her stay behind-grupper, og der var kommet et rutinemæssigt svar om, at det var fuldstændig umuligt at svare på spørgsmål om nogen af de stay behind-grupper, fordi det var superhemmeligt.

Så skulle den tidligere forsvarsminister Hans Hækkerup skrive sine erindringer, og så skrev han en dag mellem aftenkaffen og golfturen, at så nedlagde han i øvrigt de der stay behind-grupper. Mere hemmeligt var det altså ikke, end at den tidligere forsvarsminister kunne skrive i sine erindringer, at nu var de nedlagt.

Så spurgte vi forsvarsministeren, om forsvarsministeren kunne bekræfte, at den tidligere forsvarsminister havde ret i, hvad han havde skrevet i sine erindringer, eller om den tidligere forsvarsminister var fyldt med usandheder. Og

så kunne forsvarsministeren bekræfte, at stay behind-grupperne nu var nedlagt.

Så fulgte vi op med det næste spørgsmål: Kan forsvarsministeren så oplyse, hvornår stay behind-grupperne blev oprettet? Nej, det kunne man ikke, for det var alt for hemmeligt. Man kunne altså meddele, hvornår de var blevet nedlagt, men det var alt for hemmeligt at fortælle, hvornår de var blevet oprettet. Og da der så havde været en større palaver om det, endte det med, at den tidligere forsvarsminister, hr. Svend Aage Jensby, meddelte, at han ville indkalde Kontroludvalget, bl.a. hr. Helge Adam Møller, og de har så i fortrolighed fået en orientering om, hvornår de stay behind-grupper, som alle ved nu er blevet nedlagt, blev oprettet.

Kl. 16.40

Så kan man jo stille spørgsmålet: Gud ved, hvad baggrunden er for, at det er så hemmeligt, at de her stay behind-grupper er blevet oprettet? Muligvis er det rent politisk – at de er blevet oprettet på et tidspunkt, hvor der ikke har været noget politisk mandat i Folketinget for det, og det vil man ikke have frem; ellers vil årstallet sikkert ikke være særlig interessant, hvis man får at vide, at det er 1947 eller 1948 eller 1949, eller hvornår det nu præcis er.

Det er jo et eksempel på, hvordan denne her traditionelle lukkethed for det første selvfølgelig bliver absurd, når noget af det krakelerer, men det er for det andet også et eksempel på, hvor urimeligt det er, og hvordan det ikke tjener noget større formål, men bliver et spørgsmål om at forsvare rent politiske interesser.

Vi synes, at det er en god ting, hvis vi får sikkerhedsvurderinger fra Forsvarets Efterretningstjeneste. Vi var selv nogle, som med stor interesse læste den sikkerhedspolitiske vurdering, som Forsvarets Efterretningstjeneste afgav til Forsvarskommissionen i 1977. Der blev fortroligheden indskærpet utrolig meget, det var meget vigtigt, at der ikke kom noget ud om det. Og det var så også i orden.

Så vidt jeg husker, var der vist også kun et enkelt afsnit, der kom ud, nemlig det der spørgsmål om, hvorvidt der var en trussel mod Danmark inden for 20 år eller inden for 10 år. Men ellers var det jo ikke mere hemmeligt, end da der så var gået en periode og Forsvarskommissionen skulle aflevere sin beretning, blev det hele offentliggjort.

Og hvad så man så? Ja, man så ganske kvalificerede politiske vurderinger, som alle i Folketinget kunne have haft glæde af. Især i denne sam-